

sig saaledes, at dette er Kirkens fuldgyldige Repræsentation og dens Tale, det er Kirkens Tale. Den ærede Ordførers sidste Bemærkninger synes klart at gaa i den Retning, at det, som vi mener, at dette Udvalg vil blive betragtet for indenfor enkelte Kredse af Kirken, det er netop det, som vi allernødigt ønsker, at det skal blive betragtet for, nemlig som en fuldgyldig Repræsentation for Kirken, en Kirkedag. Efter selve Lovforslaget og ogsaa efter Ministerens Udtalelse er denne naturligvis kun raadgivende, og som saadan staa den ogsaa for os, men den vil ganske sikkert selv tillægge sine Raad en langt større Betydning, end vi ønsker, og være tilbøjelig til at forme sine Raad som Krav til Lovgivningsmagten.

Ligeledes var den højtærede Kirke-ministers sidste Udtalelser af den Art, at jeg ved dem blev endnu mere betænkelig ved det foreslaaede Udvalg. De gik jo nemlig i samme Retning som den ærede Ordførers Udtalelser, at det, som man egentlig tilstræber, det, som man mener at kunne berede Vejen for her, det er en Særrepræsentation for Kirken, som skal staa ved Siden af eller over Rigsdagen i alle Spørgsmaal vedrørende Kirken. En saadan Repræsentation kan vi ikke tiltræde og vil vi ikke være med til at bane Vejen for, thi vi mener, at saa længe vi har en Folkekirke, er Rigsdagen, hvad Lovgivningen angaar, den rette Repræsentation for denne Folkekirke. En anden Sag er det, om man fremsætter Forslag om Adskillelse mellem Stat og Kirke, saa maa Kirken naturligvis ordne sine Anliggender efter sine egne Ønsker og sine egne Principper.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Dahl) maa have hørt forkert eller sammenblandet noget af det, som blev sagt, idet han tillægger mig en Udtalelse om, at dette Udvalg skulde være Kirkens Tale. Det var ikke det, jeg sagde, men det var det 18de landstingsvalgte Medlem (Rasmus Rasmusen), der sagde, at man fra hans Partis Side ikke ønskede, at Kirkens Tale skulde komme til Orde gennem etsaadant Udvalg. Jeg maa altsaa fralægge mig denne Udtalelse.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem udtalte om den ringe Deltagelse i Menighedsraadsvalgene, men er der ikke noget berettiget i, at naar Mennesker ikke har større Interesse for kirkelige Forhold, end at de ikke en Gang kan gøre sig den Ulejlighed at lade sig optage paa Valglisten, saa skal de heller ikke have Lov til at tale

med om den Sag? Jeg synes, det ene knytter sig nøje til det andet. Nu vil det ærede Medlem maaske sige, at der er dem, der ikke lader sig optage paa Valglisten, fordi de er imod Menighedsraadsinstitutionen som Helhed. Men naar man nu har vedtaget som Lov her i Landet, at det er herigenem, at man ved given Lejlighed skal gøre sine Anskuelse gældende, er det da ikke rigtigt, at man retter sig efter denne vedtagne Lov, og naar man ønsker at komme frem med sine Anskuelse, da lader sig repræsentere der, hvor man kan gøre dem gældende? Jeg synes ikke, at man kan anføre som Argument, at der er saa ringe Deltagelse i Menighedsraadsvalgene, thi det kommer kun til at gaa ud over dem, som ikke interesserer sig for at deltage i dem.

Jeg beklager ogsaa, at man ikke kan fremskaffe statistiske Oplysninger om Valget i 1916; jeg har tilskrevet Kirkeministeriet, men det laa ikke inde med det fornødne Materiale. Men det skulde jo være tilvebragt under det radikale Ministeriums Tid, saa det kan den nuværende Regering ikke have Skyld og Ansvar for.

Den ærede Taler stiller stadig Udvalgets Interesse og Arbejde i en stærk Modsætning til, hvad Rigsdagen kunde ønske at fremme. Det er det, jeg ikke forstaa, thi dette Udvalgs Medlemmer vil være valgte ud af Folket, og Rigsdagen er ogsaa valgt ud af Folket, og naar Rigsdagen, som den ærede Taler sagde, ogsaa er Kirkens Repræsentant her i Landet, saa kan jeg ikke tænke mig, at de Resultater, som man naar til dels indenfor Udvalget og dels senere indenfor Rigsdagen, vil være af saa stor Forskelighed, at der er Grund til paa Forhaand at være saa ængstelig for at høre Udvalgets Tale.

Formanden: Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahl: Den ærede Ordfører (Inger Gautier Schmit) brugte det Udtryk, at de, som ikke ønskede sig optagne paa de kirkelige Valglisten, ikke havde større Interesse for de kirkelige Anliggender. Derimod maa jeg protestere. Jeg er ganske overbevist om, at mangfoldige af dem, der ikke er blevet optaget paa de kirkelige Valglisten, har mindst lige saa megen, om ikke mere kirkelig Interesse end de, der har ønsket sig optaget. Mange Mennesker har den Anskuelse, at Menighedsraadene ikke kan faa nogen vigtig eller betydningsfuld Opgave,